

● **Lê Đ** VietCatholic News (Thứ Ba y 04/10/2008 01:01)

Trong xã hội công sở có lẽ không có cái gì là truyền thông, bởi truyền nghĩa là làm lan rộng ra cho nhiều người, nhiều người biết

(Từ điển tiếng Việt 1997 Trang 1017);

Thông

đây là

thông tin, nghĩa là đưa đến truyền đi cho biết

(Từ điển tiếng Việt 1997 Trang 920) - Tuy nhiên không thấy có từ nào nói đến việc truyền khi truyền thông tin đi thì cần xén, sửa chữa, làm thay đổi nội dung, gây hiểu sai, hiểu nhầm khi đến người nhận ...

Tuyên truyền là gì thích rộng rãi để thuyết phục mọi người tán thành, rộng rãi, làm theo (Từ điển tiếng Việt 1997 Trang 1031) Có lẽ từ này hợp với báo máy thông tin của nhà nước công sở. Bởi họ luôn mong muốn mọi người phải tán thành, rộng rãi, làm theo những gì họ cho là đúng ... Mà cái đúng, cái chân lý trong học thuyết công sở thì thực tế lịch sử đã chứng minh là: không có, chưa có, còn cái ép cho ra có thì phải nhân, hiểu nhân. Không cần tranh luận đúng sai, không cho tranh luận đúng sai, công sở đã nói, đã kết luận là chắc có đúng.

Trong xã hội công sở có hai cơ quan cấp bộ cùng làm chung nhiệm vụ tuyên truyền, một cơ quan đảng (ở VN gọi là Ban Tuyên Giáo trung ương) (Từ trước Đổi mới IX đến gọi là Ban Tuyên giáo - Văn hóa Trung ương

) - Một cơ quan chính phủ (ở VN gọi là

Báo Truyền thông thông tin

). Số lượng người

làm chuyên nghiệp

công việc tuyên truyền này có khoảng

90.000

, trong đó riêng phóng viên chuyên nghiệp là 10.000. Khoảng

160.000 người làm kết hợp

, kiêm nhiệm công tác tuyên truyền có hàng nghìn người tuyên truyền rải rác ở các ngành, các địa phương trên toàn quốc ...

Như vậy có đến 250.000 người làm công tác tuyên truyền chuyên nghiệp, những người này được công sở đào tạo riêng, đào tạo liên tục, và có các đợt luân chuyển thường niên. Công tác tuyên truyền được công sở rất chú trọng, cho nên khi cần các chỉ đạo, các đoàn thể ngoài vì công sở, và các bộ máy hành chính cấp cơ sở cùng tham gia và ngay lập tức bộ máy tuyên truyền này tăng lên đến khoảng 8.000.000 người, một con số khổng lồ so với dân số chỉ 85.000.000 của Việt Nam. Thực chất hàng nghìn viên công sở là những nhân viên tuyên truyền chuyên nghiệp, các hoạt động như họp chi bộ, học nghị quyết, ra nghị quyết, triển khai nghị quyết đến công sở các cấp thực chất là các hoạt động tuyên truyền công sở.

Các cơ sở đào tạo cán bộ nhân viên làm công tác tuyên truyền tuy nói là người cũng rất kỹ càng theo tiêu chuẩn của công sở, những người này phải có năng khiếu nói, những người phải không có các khả năng tư duy sáng tạo, sáng tác đặc biệt

. Vì thế các nhà văn tài năng cũng thường có năng khiếu nói, những người như không có ai tr

đồng thời các vị trí quan trọng của cơ máy tuyên truyền của cộng sản khi họ là đồng viên.

Chỉ thuyết của cộng sản toàn đầu gối đầu cho lập luận không khô, không kết quả khi nói về thuyết truyền thông nhân bản của nhân loại nên rất khó hiểu. Các nhà lý luận của chính nghĩa này lập luận rằng, chỉ thuyết này lúc đầu nó cao siêu và khó hiểu với quần chúng, nhưng nó hấp dẫn với số đông quần chúng lao động, cho nên bằng mọi giá phải "chuyên tâm" để các nội dung được viết hay... **bằng mọi giá**

. Nếu không chuyên tâm để các cách mạng xã không tri thức, sẽ dẫn đến cách mạng nãa với rồi quay lại với cách mạng tư sản, coi như công cốc.

Vì thế **tuyên truyền với cộng sản là một yếu tố sống còn** trong tuyên truyền thì thông tin báo đài là số 1, và con người trong công tác tuyên truyền giữ vai trò quyết định, duy (nào truyền) lại là yếu tố quyết định con người... Nên cộng sản xác định phải đào tạo bằng được những cán bộ làm công tác tuyên truyền lĩnh vực báo - đài có phẩm chất "

vừa học vừa chuyên

" Nghĩa là phải là cái máy nói, cái loa, cái máy viết, cái máy in. Chết không không cần những người có lòng tâm, có đạo đức, biết suy luận đúng sai ... Cộng sản đã khá thành công trong việc đào tạo những "con người" này,

một lập luận chỉ biết làm theo lệnh

, như tên lính xung kích ngoài chiến trường. Cộng sản gọi là

"người chỉ huy sĩ cầm bút

".

Vì lĩnh vực tuyên truyền có tính đặc thù, nên lãnh đạo của cộng sản trong lĩnh vực tuyên truyền bắt buộc phải đi lên từ những "chỉ huy sĩ" trên mặt trận cầm bút. Những phẩm chất *nguyên lý tuyên truyền của cộng sản, phẩm chất mãnh, phẩm chất vạch ra các phẩm chất theo mẫu* . Đặc biệt là những người không "nhảy còm" không dao động trước bất cứ tình huống nào. Cho nên lãnh đạo

báo máy tuyên truyền của cộng sản là những cơ máy giữ gìn không dao

.

Ngân sách quốc gia chi cho công tác tuyên truyền (gồm trả lương, chi phí mua ngoài, mua sắm thiết bị, đào tạo ...) của cộng sản thời kỳ cao điểm đạt tới 7% GDP. Tài sản hiện có của báo máy tuyên truyền của cộng sản ước tính khoảng 1300 tỷ USD. Với con người thì toàn bộ lãnh đạo, chuyên gia, chuyên viên, nhân viên của báo máy tuyên truyền này bị chi phí của nguyên lý "Thông tin tuyên truyền Mác-Xít" nên họ chỉ là những cơ máy ... mà cơ máy thì không thể có lòng tâm, nó chỉ theo các chuyên động như nhện ... đã được lập trình từ đầu tạo, và được hoàn thiện trong quá trình công tác, nhưng ai không phù hợp phải từ đào thải, hay bị sa thải, thậm chí "xử khám".

Một trong những bài học đầu tiên về tuyên truyền mà cộng sản rao giảng cho các đồng chí của nó là: **Lời nói dối 1 lần là lời nói dối - Lời nói dối 10 lần thì người ta nghĩ người nói dối đó là 100 lần người ta sẽ tin đó là lời nói thật**

.

Thông tin, truyền thông trong xã hội loài người ngày càng trở lên quan trọng, nó có thể thúc đẩy

con người làm được những việc phi thường, được biết là nó có thể liên kết con người trong một hành động tập thể vĩ đại. Trong ngôn ngữ, và trong sự u minh, ngu dốt, thi u thông tin, vô đạo đức của con người, thông tin truyền thông dù là ngu t o x o trá, cũng có thể t o ra được sự c mnh ma qu có khả năng tàn phá l n: Cách mạng văn hoá của người cộng sản là một minh chứng. Nhưng trong dài hạn và trong sự hiểu biết, trong sự hiểu biết của nhân bản, thông tin truyền thông ngày càng x o trá nh m m c đích x u không những vô tác dụng mà còn phản tác dụng.

Cho nên tôi nghĩ người dân Việt nam hãy cẩn thận, hãy lên tiếng, hãy truyền tin, hãy hành động để dân tộc Việt Nam không rơi vào một thảm họa "cách mạng văn hoá" mà những người cộng sản đã gây ra trong lịch sử.

Những kẻ cầm bút, cầm máy quay, những kẻ làm công tác tuyên truyền trong xã hội cộng sản cũng có hai loại: Một là *những kẻ l t kháng v nhân bản*, nó chỉ biết đến chủ nghĩa cộng sản và chủ trương tuyên truyền cho chủ nghĩa cộng sản mà nó đang làm mà thôi. không cần biết đến lòng người hay bất cứ điều gì khác. Một loại khác có thể nói chúng còn chút suy nghĩ, nhưng vì miếng cơm manh áo mà đành a dua v hành vi, bỏ mặc hậu quả xảy ra. Cả hai loại này đều v a là thơ ph m v a là n n nhân của bộ máy tuyên truyền cộng sản Việt Nam.

Trong việc đòi đòi công lý của Tổng Giáo Ph n Hà Nội, đã có quá nhiều bài viết, phóng sự của bộ máy tuyên truyền v n l y các thể đo n tuyên truyền vô đạo đức, vô luân mà chủ thuyết cộng sản xây dựng t bên Nga Xô - Trung Cộng... rồi truyền v cho người cộng sản Việt Nam. Nó đã phát đi rồi, không thu lại được nữa, xã hội loài người còn l u gì và phán x công bằng. Cũng đã có quá nhiều bài viết, hình nh v ch m t ch tên những kẻ gian trá, những trò b p b m của báo chí truyền hình nhà n c cộng sản ... Tôi không muốn nhắc tên tu i, thể đo n h đã t ng dùng.

Truyền thông cộng sản - Bộ máy tuyên truyền cộng sản đã có biết bao nhiêu người là n n nhân của nó, thậm chí người cộng sản còn phải la lên rằng họ là n n nhân của báo chí, của truyền thanh truyền hình (nh tr ng h p Nguyễn Việt Tiến - chủ tịch tr ng BGTVT - chủ tịch ban v PMU 18, hiện v n là đ ng viên cộng sản). Vậy thì nói gì đến người dân? Nói gì đến giáo dân - một lớp người mà trong xã hội cộng sản họ luôn luôn bị k th ?

Th mà ngày nay t i Việt Nam, con số không những những nhà báo cộng sản làm truyền thông, viết bài, làm xong phóng sự, thuyết minh trên đài... để nh n m y đ ng b c của đ ng, h quay l ng l i v i đ ng bào, không còn chút lòng người thi u tr c kh n cùng của tha nhân, trong khi Mác, ông t c của học thuyết cộng sản viết rằng: ***"Ch có sức v t m i th n nhiên l m b l o ng của mình ngay tr c đau khổ của đ ng l o i mà thôi"***